

Arciszewski S. Kopia na list...

46340

SEWERYNA RZEWUSKIEGO
HETMANA POLNEGO KORONNEGO

O D P I S

NA LIST PRZYIACIELA,
WZGLĘDEM LISTU IMX.

K R A S I N S K I E G O
BISKUPA KAMIENIECKIEGO.

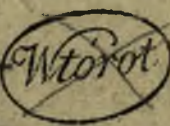
Czytając list IMX. Biskupa Kamienieckiego, względem pi-
śma mego o Sukcesyji Tronu w Polsce, wyznać z żalem
muszę, iż nie poznałem w nim, ani Biskupa, ani Przyziaciela.

„Pisze on w nim, iż *naypierwey Posel Rossyjski po-
kazywał publicznie pismo moje, powiadając że ieden tylko tak
światły Minister znalazł się, który poznawszy błędy Seymu
tego, dopełnił obowiązku swego, przestrzegając Obywatelów,
Et c. Et c. quidquid nocivi scivero avertam.*

Rzecz ta albo prawdą jest, albo nie jest. Jeżeli praw-
dą nie jest? tedy nieprawdy pisać niegodzi się. Jeżeli prawdą
jest? tedy to, do Sukcesyji Tronu nic nie ma. Mogł Posel
Rossyjski, dostać piśma mego, mógł je pokazywać, mógł mi
on dawać pochwały; oto się urażać nie mogą; ale to za Suk-
cesyją, ani przeciw Sukcesyji, nic nie stanowi. Coż tedy za
przyczyna, że IMX, Biskup, od tey Gazety list swoy za-
czął.

2595

XVIII. 2. 644

czął? Oto chęć ukryta, udania mnie w publiczności, za ducha, za zwolennika Moskiewskiego; a zatył czernienia mnie w oczach Narodu. Ale chcieć czernić bliźniego, i dawnego Przyjaciela, jest że to byź Biskupem? jest że to byź przyiacielem?

Powiadał IMX. Biskup w Warszawie; iż ia pismo moie o Sukcesyi Tronu, posłałem z Drezna, na Ręce Posła Rosyjskiego. Co bayką jest. Ale bayka ta, albo złey iego ku mnie chęci jest tworem, albo mu ia powiedziano? Ieżeli złey iego ku mnie chęci jest tworem? tedy to jest naywiększym stopniem zawziętości. Ieżeli mu ia tylko powiedziano? tedy wierzyć zaraz, jest prędkowiernością; a prędkowierność jest cechą słabości. Iednym czy drugim sposobem, zawsze rzecz ta, krzywdzi IMX. Biskupa Kamienieckiego.

Ale dajmy, i owszem dajemy, że rzecz ta w drugim sposobie wzięta byź powinna; Coż z tego? Czyż zaraz wszystkimu wierzyć potrzeba? Czyż, i mnie sto razy nie mowiono, że IMX. Biskup duchem ambicyi uniesiony, widzenia Synowca imienniczki swojej na Tronie Polskim, żąda z tey miary dziedzictwa Tronu? mogłem ia temu wierzyć, wiedząc iż u dobrego Obywatela, (a nim zapewne jest IMX. Biskup,) Oyczyzna idzie przed pokrewieństwem. Czyż mało innych potwarzy słowem i pismeni, przedemną na IMX. Biskupa miotano? Odrzucałem ze wzgardą baśnie te, tłumilem ie, i zamiały poyścia do druku, pisma te zgon swoy, w rękach moich znaydowały. Tak względem mnie czynić był powinien IMX. Biskup, a nie szukać rzucić na mnie podeyrzenie, rozfiatnemi drukiem, o Posle Rosyjskim baykami.

Chęć iego szkodzenia mi, była dośkateczna, ale skutek nie odpowiedział chęci iego.

Zamyśł IMX. Biskupa był ten. Powiedzmy że Hetman pismo swoje przeciw Sukcesyi przysłał na Ręce Posła Moskiewskiego. Powie więc Narod; pismo do Moskala przysłane; Moskal ie rozdawał; Moskal ie chwalił; więc Pismo te

Ru-

szubnika Moskiewskiego jest. Lecz pisma tego Autor Rzewuski jest, więc Rzewuski Moskalem jest; więc pismo jego jest podeyrzane; więc pismo te nieczytać, albo ze wzgardą czytać należy &c. &c. Tak zarzuty Rzewuskiego na przeciw Sukcesyi Tronu czeze zostaną.

Omylił się IMX. Biskup w zamyśle swoim. Każdy komu się dostało, czytał pismo te, a nikt mnie Moskalem nie nazwał. Cały świat Polski wie, że Hetman Polny, ani jest Moskalem, ani Prufakiem, ani Austrykiem. Polakiem jestem, i Polakiem da Bog umrzeć, ale Polakiem wolność i prawa Szlacheckie utrzymującym, a nie Polakiem wolność i prawa Szlacheckie gnębiącym. Prozno IMX. Biskup chciał wmówić w Narod, że ja zwolennik Moskiewski. Nikt temu nie wierzy, i wierzyć nie będzie. Ktokolwiek list jego czytał, żałował go, że chcąc mnie szkodzić, sobie zaszkodził; i mogę dziś do IMX. Biskupa obroczyć te słowa, które on miał wyrzec do Prymasa, *Mocnoś W Pan nabił, aleś źle wystrzelił, mnieś nie zabił, a siebieś ofmalił.*

Zadał mi w liście swoim IMX. Biskup, iż pismo moje przeciw Sukcesyi Tronu w Polsce dąży do wywrocenia robot seymowych; Ale czy IMX. Biskup rozważył on wprzód dobrze, co napisał, i czy postrzegł, iż chcąc mnie obwinić, sam się obwiniał? Zapowiedział nam Sejm, w pierwszym rysie formy rządu, wolną elekcyą Krolow; ja ją w mym piśmie popieram; więc ja roboty Seymu nie obalam. Zapowiedział nam mowę Sejm w pierwszym rysie formy rządu, wolną elekcyą Krolow, IMX. Biskup w liście swoim obala ją, bo chce Sukcesyi; więc on roboty Seymu szuka wywrocić: Ktoż z nas dwoch z tej miary jest winnym? (jeżeli winnym być można, za wolne w Rzeczypospolitey zdanie?)

Do tego podał sam IMX. Biskup razem z pierwszym rysiem formy rządu, i punkt o wolney elekcyi Krolow. Stany przyjęły go; Dziś w liście swoim, żąda, odmiennym zdaniem Sukcesyi Tronu. Albo tedy dzisieysze zdanie jego błędne jest; albo dawnieysze błędnym było. Jeżeli dzisieysze błędne jest?

)(

tedy

tedy odrzucone być powinno. Jeżeli dawniejsze błędym było? czy nie idzież z tym, iż Stany ufnosć swoją, którą w IMX. Biskupie położyły, cofnąć by powinny: iako położoną w Mężu, który tak uroczyście pobłądził?

Ale coż to jest wyraz ten IMX. Biskupa, którym mnie przed Narodem mniema oskarżać, to jest: iż pismo moje, *dąży do wywrocenia robot Seymowych?* Mniemażli IMX. Biskup, iż wśród Stambułu żyjemy, gdzie nikomu inaczej myśleć niegodzi się, tylko tak iak myśli Sultan, albo Mufty? aż by chciał IMX. Biskup, aby nim ieszcze Sukcesyja Tronu ustanowi, iż *libertas sentiendi* odjęta była Polakom? Wolny jestem; a zażycy ten więcey ważę nad życie; i wolno mi, o prawach stanowiących, lub stanowiąc się mających, myśleć iak mi się podoba. Jeżeli dobre będą? pochwałę ie. Jeżeli dobre nie będą? o wadach ich, śmieie powiem. Każde prawo tycze się i mnie także. O mnie więc idzie; i moja rzecz jest, nim prawo stanie, myśleć aby mi było dobrze; gdy złe stanie, myśleć, aby mi było lepiej. Skarg zaś żadnych, na to, że opaczego jestem zdania, niech IMX. Biskup niepokłada, bo to trąci Despotyzmem.

To co IMX. Biskup o Sukcesyji Piastow i Jagiellow powiada: jest nadto z dziećmi Polskimi niezgodne, aby się kto nad tym chciał zastanowić. *Piszą teraz*, mowi on, *dziecie Bezkrolewio*. Uyrzy więc w nich IMX. Biskup, że Tron Polski od założenia Rzeczypospolitey był zawsze obieralny.

I w tym myli się IMX. Biskup, gdy mniema iż Tron Polski, za prawem Jadwigi, w dom Jagiellow poszedł Sukcesyją. Jadwiga nie mogła dać prawa, ktorego sama nie miała; Władysław Jagiellonczyk zrodzony z Zofii Xieźniczki Ruskiej Krwi Jadwigi nie miał w swych żyłach; a i on, i każdy Jagiellończyk, rownie iak i Piastowie, na Tron Polski przez obranie wstępowali.

Ludwik, po kilkudniowym Polakow naradzeniu się, za poprzedzającemi umowami, za życia Kazimiarza Wielkiego

kiego do Tronu od Polokow wyznaczony, uprosił sobie u nich, iż mimo dawnych praw płci białej przeciwnych iedne z Corek iego na Tron wzięść po śmierci Jego przyrzekli. Los ten padł na Maryę Żonę Zygmunta Margrabie Brandeburskiego, który za życia Ludwika w Zwoleniu na Seymie Krolem przyjęty i ogłoszony został. Ten gdy po śmierci Ludwika, znienawidzonego w Kraiu Domarata oddalić od siebie nie chciał; odebrali mu Tron Polacy, a na Seymie w Sieradzu, między Semowitem Xiążciem Mazowieckim a Jadwigą, wahaiać się; Jadwidę Tron Polacy ofiarowali. Powie więc ielzcie IMX. Biskup iż Jadwiga nie przez łaskę Polakow, ale Prawem sukcesyji na Tron weszła?

Mógł w prawdzie IMX. Biskup, znaleźć w Dzieiach lub Prawach, wyraz *Domina legitima* albo *legitima heredis*, ale wyraz ten nic nie stanowi. Wieleż razy mówi prawo o Krolach, *Pan Miłoscimy*; byliż oni dla tego wszyscy Miłosciwemi? radbym żeby Jerzy Lubomirski, Zebrzydowski, Zborowscy, Jabłonowski, mogli na to odpowiedzieć!

Gdyby IMX. Biskup, raczył pamiętać na to, co zapewne czytał w Statucie Zygmunta Augusta, nie byłby zapewne mniemał, Tron Polski modz być sukcesyonalnym, za Batorego, z przyczyny Anny Siostry Zygmunta Augusta. Kładą się tu słowa Statutu R. 1564. „ A iż temu wspólnemu Krola obieraniu: *Succesio naturalis & hereditaria* we wszytkim „ przeciwna jest, tedy My dla dobra Rzeczypospolitey, takiey „ sukcesyji dziedzicznej w Państwie Litewskim, iezli by nam, „ albo komukolwiek, z iakieykolwiek przyczyny służyła, na „ wiekiśmy Koronie odstąpili, &c. &c. Jakże za Anną iść miała sukcesyja Tronu Polskiego, kiedy nawet, i Litwa za nią iść nie mogła? . . . item, „ i to też sobie waruiąc, żebyśmy tym, „ ani sami osoby naszey, ani Potomstwa naszego własnego, iezli by nam ktore Pan Bóg dać raczył, nie zgotocili; ale żeby „ by podściwe, a stanowi iego przystoyne, od Rzeczypospolitey „ tey opatrzenie miało, *iezliby na Krolestwo wzięte nie było*, . . . Jakże Anną, dowodzić sukcesyją Tronu w Polzcie można, kiedy nawet potomstwo Zygmunta Augusta, gdyby iakie było, pra-

prawa żadnego, nie tylko do Tronu, ale nawet do Litwy mieć nie mogło?

Do tego kto chce wiedzieć iak Anna siadła na Tronie obok Stefana, niech czyta, kondycye Batoremu podane w słowach następujących, „Cum Inclitæ Jagiellonicæ Familiæ, quæ hic „ diu & felicissime regnavit, tot extant, erga Rempublicam Po- „ lonam incomparabilia merita; Ordines Regni id maxime cu- „ rant, ut suorum Regum posteritati, cum summa dignitate & „ honestate prospiciatur. Itaque ex communi ordinum decre- „ to, ante omnia fanciunt, ut Illustrissimus Transilvaniæ Pala- „ tinus, Serenissimam Poloniæ Infantem in Matrimonium ducat. „ Si vero contigerit, Serenissimam Infantem, vel fatis concede- „ re, vel ab hoc matrimonio omnino alienam se præbere, ni- „ hilominus dignitas Regia suæ celsitudini salva sit. . . . Toż to ma dowodzić iż sukcesya Tronu była przyznana Siostrze Zygmunta.

Jezli ieszcze i to dosyć nie jest, niech IMX. Biskup przeczytać raczy, prawa tego Seymu, ktorego Polacy Batorego z Anną na Tronie utrzymali; znajdzie w nich te słowa „ Chcąc „ przykładem Przodków swych zatrzymać wolność i swobody „ nasze, a naywięcej te, która jest źródłem wżyszkich swobod „ naszych, wolne obieranie Jana „ &c. &c. Jest że to przyzna- wać prawo sukcesyi Tronu, Annie i Potomstwu Batorego, gdyby iakie było; iak twierdzi IMX. Biskup?

Coż tedy powie IMX. Biskup, na to co Przodkowie nasi o wolney Elekeyi Krolow trzymali, gdy wyrzekli, iż o- branie Krolow *jest źródłem wżyszkich ich swobod*? Pewnie on rzecze iż Fanatyzm szczyry podał im te wyrazy, a światła po- lityka, podała je przeciwne IMX. Biskupowi? Ale, choćby i tak było, czyż rozsądek nie każe, iść raczy za Fanatyzmem który wolność daie, niż za światłą polityką, która gotuje nie- wolę.

Zarzuca IMX. Biskup, iż żadney spokojney Elekeyi niebyło. Coż z tego? wolę ia momentalną burzliwą wolność, niż

niż wiecznie spokojną niewolę. Wolno IMX. Biskupowi kochać niewolę, ale niech że nas do niey nie ciągnie poniewolnie.

Upewnia IMX. Biskup; iż można opisać Krola Polskiego, tak mocno, iak Doże Weneckiego; pozwalam na to. Niech że i IMX. Biskup na to pozwoli; aby ten Doża był obierany. Tak iest w Wenecyi, i iest dobrze.

Pokazuje IMX. Biskup, iż *iuż w całej Europie niemasz, tylko iedna Polska, gdzie ieszcze Krolow obieraią. . . .* Coż ztąd? Niech że ieszcze pokaże wolność, tam gdzie ich nie obieraią? Świeży przykład Hollandyi i Szwecyi głośno mowi; ale ucha, od głosu odwracać nie trzeba.

Błąd to iest mowi IMX. Biskup rozumieć że Augusta III. Niemcy zrobili Krolom, kwituiąc go z pretenzyi do Korony Czeskiej? To może bydź; ale tego błędu nie masz w piśmie moim; i prozno iest odpowiadać na to, czegom nie powiedział.

Zarzuca IMX. Biskup iż *Sąsiedzi nasi na podział Polski zgodzą się; gdy Elekcyja Krolow daley trwać będzie. . . .* Ale czy nieprędzey sąsiedzi nasi, na podział Polski zgodzą się gdy uyrzą, iż Polska przy sukcesyji Tronu Monarchią stanie się nieomylnie? i nie będąż wołeli oni, zmocnić się równie, podziałem Polski, niż przez związek tej nowej Monarchii z iednym z nich, dać mu tak wielką w Europie przewagę? Rzeczypospolite zwykły szukać tylko swego zachowania, Monarchie zaś rozpostrzenia. To dość iest aby na Monarchią, ktora za sukcesyją Tronu idzie nieomylnie w Polfcze nie pozwolony, ale prędzey na podział Polki zgodzono się.

Twierdzi IMX. Biskup iż *piśmo moje nie iest fundamentalne; iż Autor nie musiał się reflektować; iż iego straszenie przyszłością iest letkomyslne; iż iego prorocstwa są prozne; iż na koniec, trzeba mieć zdrowy rozum; i pragnąc sukcesyji, Coż na to odpowiedzieć? . . .* Nic .

Mo-

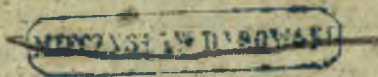
Mowi na koniec IMX. Biskup, iż pracie, *około rządu trwałego i szczęśliwego w potomne wieki*. Day Boże aby tak było. Ale czy do prawdy tak jest iak mniema IMX. Biskup? I czyli prawa z pod iego ręki wypadłe, są do prawdy tak doskonałe, iż z prawami temi nieomylnie na wieki Polski Narod będzie szczęśliwy?

Prawo, ktore głos wolny na seymikach, wielkiej, iezli nie więkzey części Szlachty odbiera, jest iuz iedne z tych, ktore IMX. Biskup w Rysie Rządu, podał Stanom, a w ktorym zapewne nie tylko dla ubogiej Szlachty, ale i dla Rzeczypospolitey całej, obiecane go wielkiftego ulżczęśliwienia, doyrzyć nie można. Ma tę prawo dobrą swą stronę bez ochyby, a to co do spokoyności obrad; ale zapewne nie jest te prawo z inney strony bez mniey wad niż korzyści. A iezli bez wielkich wad nie jest, tedy zapewne, Polakow, na wieki szczęśliwemi uczynić nie potrafi; I z tym tak podchlebnym dla siebie wyrazem, pospieszył się IMX. Biskup, nad to prędko.

Zostaię dozgonnie &c. &c.

XVIII. 2. 644.

F

XVII-2-644